TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. spalio 26 d. *

Byloje C-248/04

dėl *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nyderlandai) 2004 m. birželio 9 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. birželio 11 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Koninklijke Coöperatie Cosun UA

prieš

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, J. N. Cunha Rodrigues ir M. Ilešič (pranešėjas),

* Proceso kalba: olandų.

generalinė advokatė C. Stix-Hackl,
posėdžio sekretorė M. M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. kovo 23 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Koninklijke Coöperatie Cosun UA*, atstovaujamo advokatų N. J. Helder ir M. Slotboom,

— *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit*, atstovaujamos E. R. Kleijwegt,

— Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir C. M. Wissels ir D. J. M. de Grave,

— Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos F. Ruggeri Laderchi ir B. Driessen, vėliau B. Driessen ir A. Gregorio Merino,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Nolin ir X. Lewis, padedamų advokato F. Tuytschaever,

susipažinęs su 2006 m. gegužės 16 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1785/81 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 177, p. 4), iš dalies pakeisto 1991 m. vasario 4 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 305/91 (OL L 37, p. 1, toliau – pagrindinis reglamentas) bei dėl 1981 m. rugsėjo 14 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2670/81, nustatančio išsamias įgyvendinimo taisykles dėl virškvotinės cukraus produkcijos (OL L 262, p. 14), iš dalies pakeisto 1991 m. gruodžio 6 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3559/91 (OL L 336, p. 26, toliau – Reglamentas Nr. 2670/81), galiojimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Koninklijke Coöperatie Cosun UA* (toliau – *Cosun*), Nyderlanduose įsteigto kooperatyvo, ir Nyderlandų žemės ūkio, gamtos ir maisto kokybės ministerijos (*Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit*, toliau – Ministerija), atstovaujamos *Hoofdproductschap Akkerbouw* (toliau – HPA), dėl pagal pagrindinio reglamento 26 straipsnį ir Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį iš *Cosun* reikalaujamos sumos.

Teisinis pagrindas

Bendras cukraus sektoriaus rinkų organizavimas

3 Įgyvendindamas bendrą cukraus sektoriaus rinkos organizavimą pagrindinis reglamentas numato išlaikyti būtinas, su tokių pagrindinių produktų gamintojų, kokie yra Europos bendrijos cukraus gamintojai, darbu ir gyvenimo sąlygomis

susijusias garantijas bei užtikrinti visų vartotojų aprūpinimą cukrumi protingomis kainomis, taip stabilizuojant cukraus rinką.

4 Šiais tikslais jis reglamentuoja cukraus gamybą, importą bei eksportą. Konkrečiai kalbant, jis numato gamybos kvotų sistemą, kuri pagal jo penkioliktą konstatuojamąją dalį yra būdas garantuoti gamintojams Bendrijos kainas ir produkcijos realizavimo rinkas.

5 Pagrindinio reglamento 24 straipsnis kvotų sistemoje nustato kiekvienų prekybos metų (t. y. nuo vienų metų liepos 1 d. iki kitų metų birželio 30 d.) bazinius A cukraus ir B cukraus kiekius, kuriuos valstybės narės turi paskirstyti savo teritorijose įsteigtiems cukraus gamintojams. Šitaip kiekvienais prekybos metais įmonėms cukraus gamintojoms nustatomos A ir B cukraus kvotos. Kiekis, pagamintas viršijus A ir B kvotas, yra vadinamas C cukrumi arba virškvotiniu cukrumi.

6 C cukrui netaikoma nei parama kainoms, nei eksporto kompensacijos. Be to, C cukrus negali būti realizuotas vidaus rinkoje, o tik pasaulinėje rinkoje už Bendrijos ribų. Pagrindinio reglamento 26 straipsnis šiuo klausimu numato:

„1. <...> į kitus prekybos metus pagal 27 straipsnį neperkeltas C cukrus <...> pasibaigus prekybos metams iki sausio 1 dienos negali būti realizuojamas Bendrijos vidaus rinkoje, o turi būti eksportuojamas natūralaus pavidalo.

<...>

3. 41 straipsnyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

Pagal šias taisykles numatyta apmokestinti šio straipsnio 1 dalyje minėtą C cukrų <...> dėl kurių nustatytiną dieną nebuvo pateikta įrodymų, kad jis per nurodytą laiką buvo eksportuotas natūraliu pavidalu.“ (Neoficialus vertimas)

7 Pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 1 dalį „kiekviena įmonė gali nuspręsti perkelti į kitus prekybos metus visą savo produkcijos perteklių ar jo dalį, viršijančią A cukraus kvotą, kad ji būtų laikoma tų prekybos metų produkcijos dalimi.“ (Neoficialus vertimas)

8 Priimtas remiantis pagrindinio reglamento 26 straipsnio 3 dalimi, Reglamentas Nr. 2670/81 numato išsamias sąlygas, kuriomis laikoma, kad C cukrus buvo eksportuotas.

9 Reglamento Nr. 2670/81 1 straipsnio 1 dalis numato:

„Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 26 straipsnio 1 dalyje nurodytas eksportas laikomas įvykdytu, jei:

a) C cukrus <...> yra eksportuota(s) iš valstybės narės, kurios teritorijoje jis buvo pagamintas;

b) pasibaigus prekybos metams, kuriais buvo pagamintas C cukrus <...>, iki sausio 1 dienos a punkte minėta valstybė narė priėmė eksporto deklaraciją;

c) C cukrus <...> iš Bendrijos muitų teritorijos buvo išvežtas ne vėliau kaip per 60 dienų nuo b punkte minėtos sausio 1 dienos;

d) produktas buvo eksportuotas iš a punkte numatytos valstybės narės netaikant grąžinamosios išmokos arba mokesčio <...>.

Jei nesilaikoma visų pirmoje pastraipoje numatytų sąlygų, išskyrus *force majeure* atvejus, laikoma, kad atitinkamas C cukraus <...> kiekis buvo realizuotas vidaus rinkoje.

Force majeure atvejais valstybės narės, kurios teritorijoje buvo pagamintas C cukrus <...>, kompetentinga institucija patvirtina priemones, būtinas dėl aplinkybių, kuriomis remiasi suinteresuotas asmuo."

10 Pagal Reglamento Nr. 2670/81 trečią konstatuojamąją dalį, „kai apmokestinama dėl realizavimo vidaus rinkoje, yra labai svarbu, kad neišvežtas C cukrus <...> būtų prilygintas iš trečiųjų šalių įvežtam cukrui <...>", ir „šis privalomasis mokėjimas turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į cukraus importo mokesčio didžiausią normą, kuri taikoma tais prekybos metais, kai minėtas cukrus <...> buvo pagamintas, ir po to dar šešis mėnesius, ir į fiksuoto dydžio sumą, nustatomą remiantis iš trečiųjų šalių įvežto cukraus realizavimo kaina".

11 Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnis numato:

„1. Kiekiams, kurie, kaip apibrėžta 1 straipsnio 1 dalyje, buvo realizuoti vidaus rinkoje, valstybė narė nustato privalomąjį mokėjimą, kurio suma lygi:

a) 100 kilogramų C cukraus:

— didžiausiam importo mokesčiui už 100 kilogramų baltojo arba žaliavinio cukraus, taikomam tais prekybos metais, kuriais šis cukrus buvo pagamintas, ir po to dar šešis mėnesius,

ir

— 1 eurui;

<...>

4. Už tuos C cukraus <...> kiekius, kurie prieš juos išvežant buvo negrąžinamai sunaikinti arba apgadinti dėl aplinkybių, kurias valstybės narės kompetentinga institucija pripažino esant *force majeure*, atitinkamos šio straipsnio 1 dalyje paminėtos sumos nereikalaujama."

Muitų teisės aktai

12 1979 m. liepos 2 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1430/79 dėl importo arba eksporto muitų grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti (OL L 175, p. 1), su pakeitimais, padarytais 1986 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3069/86 (OL L 286, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1430/79), 13 straipsnio 1 dalis numato:

„<...> importo muitai grąžinami arba juos atsisakoma išieškoti išimtinėmis aplinkybėmis, kurios susidaro ne dėl tyčinių ar akivaizdžiai neatsargių suinteresuotojo asmens veiksmų.

Aplinkybės, kada gali būti pasinaudojama pirmąja pastraipa, bei tvarka nustatomos pagal procedūrą, numatytą (taikymo priemonėms priimti). Importo muitų grąžinimas arba atsisakymas juos išieškoti gali būti siejamas su ypatingomis sąlygomis." (Neoficialus vertimas)

13 Vadovaujantis Reglamento Nr. 1430/79 1 straipsnio 2 dalies a punktu „importo muitai" suprantami kaip „muitai ir lygiaverčio poveikio mokėjimai, žemės ūkio mokesčiai ir kiti importo privalomieji mokėjimai, nustatyti įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką arba konkrečią tvarką, kuri vadovaujantis Sutarties 235 straipsniu taikoma tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus". (Neoficialus vertimas)

14 1986 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3799/86, nustatančio Reglamento Nr. 1430/79 4a, 6a, 11a ir 13 straipsnius įgyvendinančias nuostatas (OL L 352, p.19), 4 straipsnis išvardija ypatingas aplinkybes, kurios susidaro ne dėl tyčinių ar akivaizdžiai neatsargių suinteresuotojo asmens veiksmų Reglamento

Nr. 1430/79 13 straipsnio 1 dalies prasme. Kitos faktinės aplinkybės taip pat gali patekti į šias ypatingas aplinkybes vertinant jas konkrečiais atvejais pagal procedūrą, pagal kurią būtinas Europos Bendrijų Komisijos įsikišimas.

Pagrindinė byla

15 *Cosun*, Olandijoje įsteigtas kooperatyvas, 1991–1992 ir 1992–1993 prekybos metais pagamino C cukraus. 1993 m. jis įvairiems asmenims, su kuriais sudarė pardavimo sutartis, pardavė tam tikrą C cukraus, skirto eksportuoti į Kroatiją, Slovėniją bei Maroką, partijų kiekį.

16 Prisidengdami šiais sandoriais, asmenys, su kuriais buvo sudarytos pardavimo sutartys, *Cosun* nežinant vykdė sukčiavimą, tai yra netinkamai žymėjo dokumentus T5, skirtus įrodyti, kad C cukrus tikrai buvo išvežtas iš Bendrijos teritorijos.

17 Apie šių asmenų, su kuriais buvo sudarytos pardavimo sutartys, veiksmus kompetentingos Nyderlandų institucijos pranešė *HPA*, Nyderlandų institucijai, kompetentingai taikyti nuostatas dėl bendro rinkų organizavimo, ir pradėjo tyrimą. Tačiau *Cosun* iš pradžių nebuvo pranešta apie šį tyrimą.

18 Kadangi *Cosun* neįrodė, kad kai kurios C cukraus partijos buvo išvežtos iš Bendrijos, 1994 m. balandžio 25 d. Sprendimu, iš dalies pakeistu 1994 m. birželio 13 d. Sprendimu, *HPA* pareikalavo iš *Cosun* sumokėti 6 250 856,78 Olandijos florino (NLG) (2 836 515,14 euro).

19 Kadangi *HPA* atmetė *Cosun* pateiktą skundą, pastarasis apskundė šį sprendimą dėl skundo atmetimo *College van Beroep voor het bedrijfsleven* ir, remdamasis Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsniu, pateikė *HPA* prašymą atsisakyti išieškoti reikalaujamą sumą.

20 Pirma, kalbant apie šį prašymą atsisakyti išieškoti, Nyderlandų institucijos jį perdavė Komisijai, kuri yra kompetentinga tokius prašymus nagrinėti, pridėdamos teigiamą nuomonę. 2002 m. gegužės 2 d. Sprendimu REM 19/01 – taip pat pažymėtu numeriu K(2002) 1580 (galutinis) – Komisija šį prašymą pripažino nepriimtinu. Tada *Cosun* pareiškė ieškinį dėl panaikinimo Europos Bendrijų pirmosios instancijos teisme. 2004 m. gruodžio 7 d. sprendimu *Koninklijke Coöperatie Cosun UA prieš Komisiją* (T-240/02, Rink. p. II-4237) Pirmosios instancijos teismas šį ieškinį atmetė kaip nepagrįstą. *Cosun* pateiktas apeliacinis skundas dėl šio sprendimo buvo tą pačią dieną atmestas sprendimu *Koninklijke Coöperatie Cosun UA prieš Komisiją* (C-68/05 P, Rink. 2006, p. I-10367).

21 Antra, kalbant apie *College van Beroep voor het bedrijfsleven* pareikštą ieškinį dėl HPA sprendimo atmesti *Cosun* skundą, šis teismas pirmą kartą sustabdė bylos nagrinėjimą laukdamas 1999 m. rugsėjo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *De Haan* (C-61/98, Rink. p. I-5003), atsižvelgdamas į abiejų bylų panašumus.

22 Minėtame sprendime *De Haan,* kuriame buvo nagrinėjami muitai, Teisingumo Teismas nusprendė, kad nacionalinių valdžios institucijų vykdomo tyrimo, neįspėjus asmens, atsakingo už atitinkamų muitų sumų sumokėjimą, apie tokio tyrimo eigą, kai nėra šio asmens apgaulės ir aplaidumo, interesai yra ypatingos aplinkybės Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnio prasme, jei nacionalinės valdžios institucijos tyrimo tikslais sąmoningai leido įvykdyti pažeidimus ir neteisėtus veiksmus, taip leisdamos atsirasti pagrindinio prievolių vykdytojo mokėtinai skolai, todėl pastarasis, palyginti jį su kitais ūkio subjektais, užsiimančiais ta pačia veikla, patenka į išimtines aplinkybes.

23 Toliau tęsdamas procesą pagrindinėje byloje, *College van Beroep voor het bedrijfsleven* atmetė įvairius *Cosun* grindžiant ieškinį pareikštus ieškinio pagrindus. Jis būtent nusprendė, kad ieškovas nepagrįstai rėmėsi *force majeure*, nes asmens, su kuriuo jis sudarė pardavimo sutartį, pareigų neįvykdymas yra žinoma ir nėra neįprasta komercinė rizika.

24 Kadangi *Cosun* taip pat teigė, kad ji yra išimtinėse aplinkybėse, kurios pateisina atsisakymą išieškoti muitus pagal Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnį, *College van Beroep voor het bedrijfsleven* konstatavo, jog faktinių aplinkybių atžvilgiu *Cosun* situacija yra visiškai panaši į įmonės *De Haan Beheer BV* situaciją byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *De Haan*.

25 *College van Beroep voor het bedrijfsleven* svarsto, ar tuo atveju, kai galimybė patenkinti prašymą atsisakyti išieškoti skolas pagal Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnį netaikoma pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtinai sumai, bendrai organizuojant cukraus Bendrijų rinkas bet kokio pagrindo, leidžiančio patenkinti šį prašymą atsisakyti išieškoti, nebuvimas lemia, kad pagrindinis reglamentas ir Reglamentas Nr. 2670/81 negalioja, ir, reikalui esant, kokios yra šių reglamentų negaliojimo pasekmės tokiomis aplinkybėmis, kokios svarstomos pagrindinėje byloje.

26 Šiomis aplinkybėmis *College van Beroep voor het bedrijfsleven* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1) Ar Reglamentas (EEB) Nr. 1785/81 <...> ir Reglamentas (EEB) Nr. 2670/81 <...> galioja visas ar iš dalies tuo atveju, jei galimybė patenkinti prašymą atsisakyti išieškoti muitus pagal Reglamento (EEB) Nr. 1430/79 13 straipsnį, po pakeitimo – pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92,

nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1), 239 straipsnį netaikoma byloje nagrinėjamoms už C cukrų mokėtinoms sumoms, atsižvelgiant į tai, kad nėra galimybės šias sumas grąžinti arba atsisakyti išieškoti motyvuojant kai kuriais teisingumo išlyga besiremiančiais pagrindais?

2) Tuo atveju, jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar išnyko teisinė prievolė pervesti už C cukrų mokėtiną sumą arba ar gali susijusi valstybės narės kompetentinga institucija ir (ar) Komisija nuspręsti neįtraukti C cukraus kiekių į sumą, mokėtiną pagal Reglamento (EEB) Nr. 2670/81 3 straipsnį, jei šią sumą turinčio sumokėti asmens negalima kaltinti tyčiniais ar neatsargiais veiksmais, dėl kurių šie eksportuotini cukraus kiekiai nebuvo eksportuoti, ir jei siekiant išaiškinti nusikaltimus ir pažeidimus nacionalinių valdžios institucijų vykdomo tyrimo interesais šis sumą turintis sumokėti asmuo apie šį tyrimą įspėtas nebuvo?“

Pirminis vertinimas

27 Konstatuotina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi, kad, pirma, Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnis netaikomas pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtinai sumai ir, antra, be *force majeure* aplinkybių, pagrindinis reglamentas ir Reglamentas Nr. 2670/81 nenumato jokios kitos galimybės atsisakyti išieškoti ar grąžinti šią sumą.

28 Vadinasi, siekiant nacionaliniam teismui pateikti tinkamą atsakymą, kuris pastarajam leistų išspręsti jo nagrinėjamą pagrindinę bylą, pirmiausia reikia patikrinti, ar pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtina suma nepatenka į Reglamento

Nr. 1430/79 13 straipsnio taikymo sritį ir ar pagrindinis reglamentas ir Reglamentas Nr. 2670/81 turi būti aiškinami taip, kad jie nenumato jokios galimybės atsisakyti išieškoti ar grąžinti šią sumą įvairiais teisingumo išlyga besiremiančiais pagrindais.

Dėl Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnio išaiškinimo

29 Pirma, pažymėtina, kad visi Reglamento Nr. 1430/79 1 straipsnio 2 dalies a punkte numatyti importo muitai, t. y. importo muitai ir lygiaverčio poveikio mokėjimai, žemės ūkio mokesčiai ir kiti importo privalomieji mokėjimai, nustatyti įgyvendinant bendrą žemės ūkio politiką arba konkrečią tvarką, kuri, vadovaujantis Sutarties 235 straipsniu, taikoma tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus, mokami tada, kai kertamos Bendrijos išorinės sienos.

30 Akivaizdu, kad taip yra muitų ir lygiaverčio poveikio mokėjimų, kuriais laikomas bet koks vienašališkai nustatytas piniginis apmokestinimas, nepaisant jo pavadinimo ar jo taikymo, kuriuo prekės apmokestinamos dėl to, kad kerta sieną, ir nesantis muitu tikrąja šio žodžio prasme, atveju (žr., be kita ko, 1997 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *UCAL*, C-347/95, Rink. p. I-4911, 18 punktas; 2006 m. birželio 8 d. Sprendimo *Koornstra*, C-517/04, Rink. p. I-5015, 15 punktą).

31 Taip pat taip yra žemės ūkio mokesčiams lygiaverčio poveikio importo mokėjimų ir kitų importo privalomųjų mokėjimų, kurie gaunami dėl to, kad žemės ūkio produktai ar tam tikros prekės, gautos perdirbus žemės ūkio produktus, kerta Bendrijos išorines sienas, atveju.

32 Tačiau pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtina suma nėra gaunama dėl to, kad C cukraus kiekis kerta Bendrijos išorinę sieną, o kaip tik priešingai, – todėl, kad šis kiekis nebuvo išvežtas iš Bendrijos arba todėl, kad jis buvo išvežtas nesilaikant Reglamente Nr. 2670/81 nustatytų sąlygų ir terminų.

33 Todėl ši suma nepatenka nė į vieną Reglamento Nr. 1430/79 1 straipsnio 2 dalies a punkte vardijamų kategorijų ir nėra importo muitas šio reglamento 13 straipsnio prasme.

34 Antra, nė vienas iš šiuo klausimu *Cosun*, Ministerija ir Nyderlandų vyriausybės pateiktų argumentų neįrodo, jog Bendrijos teisės aktų leidėjas siekė pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtiną sumą prilyginti importo muitams nurodytiems Reglamento Nr. 1430/79 1 straipsnio 2 dalies a punkte, pastarojo reglamento 13 straipsnio taikymo tikslais.

35 Pirma, nustatant šią sumą ir Reglamento Nr. 1430/79 1 straipsnio 2 dalies a punkte numatant importo muitus siekiama skirtingų tikslų.

36 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad bendras cukraus sektoriaus rinkų organizavimas iš esmės yra grindžiamas kainų sistema (numatančia būtent tikslines ar intervencines kainas), prekybos su trečiosiomis šalimis sistema (numatančia importo mokėjimų iš trečiųjų šalių gavimą) ir kvotų sistema (sudaryta iš gamybos kvotų paskirstymo ir viršKvotinio cukraus pardavimo sąlygų nustatymo).

37 Visų šių priemonių galutinis tikslas yra stabilizuoti Bendrijos cukraus rinką ir užtikrinti būtinas, su Bendrijos gamintojų darbu ir gyvenimo sąlygomis susijusias garantijas bei visų vartotojų aprūpinimo cukrumi saugumą.

38 Vis dėlto jų tiesioginiai tikslai labai skiriasi. Pavyzdžiui, pagal pagrindinio reglamento penktą konstatuojamąją dalį prekybos su trečiosiomis šalimis sistema siekiama, kad cukraus kainų svyravimai pasaulio rinkoje neturėtų poveikio Bendrijos vidaus kainoms.

39 Akivaizdu, kad toks nėra kvotų sistemos tikslas. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad, priešingai nei teigia *Cosun*, šis tikslas nėra nurodytas pagrindinio reglamento dešimtoje konstatuojamojoje dalyje, kurioje siekiama pateisinti šio reglamento 22 straipsnyje numatytų priemonių reikalingumą.

40 Pagal pagrindinio reglamento penkioliktą konstatuojamąją dalį gamybos kvotos yra priemonė, užtikrinanti, kad gamintojams bus mokama Bendrijos kainomis ir jie turės rinką savo produkcijai parduoti. Be to, konkrečiai kalbant apie pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtiną sumą, ši nuostata pasižymi drausminamuoju pobūdžiu ir ja siekiama užtikrinti draudimo parduoti virškvotinį C cukrų vidaus rinkoje laikymąsi.

41 Todėl nustatant importo mokesčius už iš trečiųjų šalių įvežamą cukrų ir pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį už vidaus rinkoje parduotą C cukrų mokėtiną sumą nesiekiama tų pačių tikslų.

42 Antra, nei iš pagrindinio reglamento 26 straipsnio, nei iš Reglamento Nr. 2670/81 trečios konstatuojamosios dalies ir 3 straipsnio neišplaukia, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs, jog iš trečiųjų šalių įvežančio cukrų importuotojo bei vidaus rinkoje parduodamo C cukraus gamintojo padėtis būtų tokia pati.

43 Iš tikrųjų, iš Reglamento Nr. 2670/81 trečios konstatuojamosios dalies ir 3 straipsnio aiškiai matyti, kad nuoroda į iš trečiųjų šalių įvežamą cukrų ribojama tame pačiame straipsnyje numatytos sumos apskaičiavimo būdu. Iš esmės ši nuostata nepasiektų savo tiesioginio tikslo užtikrinti draudimo parduoti C cukrų vidaus rinkoje laikymąsi, jei ekonominiu požiūriu C cukrų būtų naudingiau įgyti vidaus rinkoje nei įvežti cukrų iš trečiųjų šalių. Atvirkščiai, minėtose konstatuojamosiose dalyse ir straipsnyje nėra jokios užuominos apie atitinkamą cukraus importuotojų ir C cukraus gamintojų padėtį.

44 Kalbant apie aplinkybę, kad importo mokestis už iš trečiųjų šalių įvežamą cukrų naudojamas pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtinai sumai apskaičiuoti, ji nepateisina jų palyginimo, nes šis apskaičiavimo būdas pagrindžia siekį užtikrinti šios sumos drausminamąjį pobūdį, kaip tai buvo pabrėžta šio sprendimo ankstesniame punkte.

45 Kalbant apie pagrindinio reglamento 26 straipsnį, iš jo formuluotės negalima daryti jokios išvados apie Bendrijos teisės aktų leidėjo valią suteikti vidaus rinkoje parduotam C cukrui iš trečiųjų šalių importuoto produkto statusą, nes šis straipsnis tik įtvirtina draudimą parduoti C cukrų vidaus rinkoje.

46 Trečia ir galiausia, ta aplinkybė, kad, pirma, Reglamento Nr. 1430/79 1 straipsnio 2 dalies a punkte numatyti žemės ūkio importo mokesčiai ir kiti importo

privalomieji mokėjimai ir, antra, pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtina suma yra dalis Bendrijos nuosavų išteklių, nėra svarbi nustatant, ar ši suma patenka į Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnio taikymo sritį. Iš tikrųjų, Bendrijos nuosavus išteklius sudaro labai įvairaus pobūdžio ir taip pat pagal skirtingas sistemas gaunamos įplaukos (pavyzdžiui, žr. pridėtinės vertės mokesčio įplaukas).

47 Vadinasi, darytina išvada, kad pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtina suma nepatenka į Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnio taikymo sritį.

48 Trečia, remdamiesi 1985 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Krohn* (165/84, Rink. p. 3997), *Cosun* ir Nyderlandų vyriausybė teigia, kad, nors pagal teisę reglamento taikymo sritis apibrėžiama pačiame reglamente ir iš principo negali būti išplečiant taikoma kitoms situacijoms nei tos, kurioms jis yra numatytas, tam tikrais išimtiniais atvejais gali būti ir kitaip. Pavyzdžiui, ūkio subjektai gali remtis reglamento, kuris paprastai jiems neturėtų būti taikomas, taikymu pagal analogiją, jei pagrindžia, kad jiems taikomos teisinės nuostatos, pirma, yra labai panašios į tas, kurias jie prašo taikyti pagal analogiją, ir, antra, turi spragą, nesuderinamą su bendraisiais Bendrijos teisės principais, o toks taikymas pagal analogiją leistų ją užpildyti.

49 *Cosun* ir Nyderlandų vyriausybės nuomone, abi šios teismo praktikoje įtvirtintos sąlygos yra įvykdytos nagrinėjimu atveju. Viena vertus, vidaus rinkoje parduotas C cukrus yra tokioje pačioje padėtyje kaip ir iš trečiųjų šalių įvežtas cukrus. Antra vertus, galimybės atsisakyti išieškoti pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtiną sumą išimtinėmis aplinkybėmis ir motyvuojant teisingumo išlyga nebuvimas, nors tokia galimybė importo muitams numatyta pagal Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnį, pažeidžia lygybės principą bei, *Cosun* teigimu, tariamą teisingumo principą.

50 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Krohn*, iš Tailando įvežantys manijoką importuotojai reikalavo jiems taikyti iš trečiųjų šalių įvežantiems manijoką importuotojams taikytinas antrinės teisės nuostatas, skirtas Bendrijos manijoko importo licencijų suteikimo tvarkos pakeitimo pasekmėms kompensuoti, nes pakeitimas taikytas neatsižvelgiant į kilmės šalį. Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas konstatavo, kad iš Tailando įvežantys manijoką importuotojai ir iš kitų trečiųjų šalių įvežantys manijoką importuotojai buvo tokioje pačioje padėtyje, ir todėl iš Tailando įvežantiems manijoką importuotojams taikomos teisinės nuostatos buvo labai panašios į iš kitų trečiųjų šalių manijoko importą tuo pačiu metu reglamentavusias teisines nuostatas.

51 Tačiau, kaip išplaukia iš šio sprendimo 35–46 punktų, sumą pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį turintis sumokėti Bendrijos cukraus gamintojas nėra tokioje pačioje padėtyje kaip importo muitus turintis sumokėti iš trečiųjų šalių įvežantis cukrų importuotojas. Todėl konstatuotina, kad šioms dviem ūkio subjektų kategorijoms netaikomos labai panašios teisinės nuostatos minėtos teismo praktikos, sprendimo *Krohn*, prasme.

52 Todėl Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnis negali būti pagrindas atsisakyti išieškoti arba grąžinti pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtiną sumą.

Dėl pagrindinio reglamento ir Reglamento Nr. 2670/81 išaiškinimo

53 Konstatuotina, kad nei pagrindinis reglamentas, nei Reglamentas Nr. 2670/81 neleidžia nacionalinėms valdžios institucijoms ar Bendrijos institucijoms motyvuojant teisingumo išlyga patenkinti prašymą ir atsisakyti išieškoti arba grąžinti pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtiną sumą.

54 Vis dėlto *Cosun* nurodė, pirma, kad, nepaisant Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnio formuluotės, atsižvelgiant į bendrus Bendrijos teisės principus šis straipsnis turi būti aiškinamas taip, jog jis numato galimybę kompetentingoms nacionalinės valdžios institucijoms patenkinti prašymą motyvuojant teisingumo išlyga atsisakyti išieškoti arba grąžinti išimtinėmis aplinkybėmis, kokios yra nagrinėjamos pagrindinėje byloje.

55 Šiuo atžvilgiu 2004 m. Sprendime *British Sugar* (C-329/01, Rink. p. I-1899, 64–67 punktai) Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos toje byloje, kurioms būdinga tai, jog nebuvo jokio klaidingo kompetentingo nacionalinio organo elgesio, nei šis organas, nei nacionaliniai teismai neturi diskrecijos sumažinti pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtinos sumos.

56 Vadinasi, tuo labiau panašiomis sąlygomis jie negali patenkinti prašymo atsisakyti išieškoti ar grąžinti šią sumą motyvuodami teisingumo išlyga.

57 Vadinasi, tokioje situacijoje, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, nacionalinių valdžios institucijų negalima kaltinti jokiu klaidingu elgesiu.

58 Tiesa, jei kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos praneša gamintojui apie galimą asmenų, su kuriais jis sudarė pardavimo sutartis ir kuriems patikėjo C cukraus siuntų išvežimą, sukčiavimą, jis gali imtis priemonių, kurios būtinos jei ne skolai išvengti, tai bent užkirsti jai kelią arba apriboti jos padidėjimą.

59 Vis dėlto tyrimo, siekiant nustatyti ir suimti jau įvykdyto ar rengiamo įvykdyti sukčiavimo organizatorius ar bendrininkus, reikalavimai gali visiškai ar iš dalies pateisinti sąmoningą informacijos apie tyrimą neperdavimą pagrindiniam suinteresuotajam asmeniui, net jei pastarasis visiškai nėra susijęs su įvykdytais sukčiavimo veiksmais (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *De Haan* 32 punktą).

60 Todėl nėra jokios nacionalinių valdžios institucijų, žinančių apie galimą sukčiavimą vidaus rinkoje parduodant C cukrų, dėl kurio buvo pateikta eksporto deklaracija, pareigos įspėti gamintoją, kad jis gali tapti asmeniu, turinčiu sumokėti sumą pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį, nors pats suinteresuotasis asmuo ir nėra susijęs su įvykdytais sukčiavimo veiksmais (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *De Haan* 36 punktą).

61 Antra, per posėdį *Cosun* teigė, kad pagal 1993 m. gegužės 27 d. Sprendimą *Peter* (C-290/91, Rink. p. I-2981) Bendrijos teisė nedraudžia bendros žemės ūkio politikos srityje taikyti nacionalinės teisės teisingumo principo tol, kol dėl jo taikymo neatsiranda diskriminacija tarp ūkio subjektų ir Bendrijos teisės aktų vykdymas nevirsta praktiškai neįmanomu. *Cosun* teigimu, pagrindinėje byloje Nyderlandų valdžios institucijos turėjo patenkinti prašymą atsisakyti išieškoti nagrinėjamą sumą.

62 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad, *Cosun* teigimu, turi būti atsisakyta išieškoti iš bet kurio C cukraus gamintojo tokiomis pačiomis objektyviomis faktinėmis aplinkybėmis, pasireiškusiomis tuo, jog nacionalinės valdžios institucijos leido, kad parduodant vidaus rinkoje C cukrų, dėl kurio buvo pateikta eksporto deklaracija, būtų įvykdytas sukčiavimas, apie tai neįspėjusios gamintojo, nors pastarasis nebuvo susijęs su įvykdytais sukčiavimo veiksmais.

63 Tačiau pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrijos teisėje nėra teisinio pagrindo, leidžiančio motyvuojant teisingumo išlyga atsisakyti išieškoti šia teise nustatytų mokesčių (1977 m. birželio 28 d. Sprendimo *Balkan-Import-Export*, 118/76, Rink. p. 1177, 7, 8 ir 10 punktai; 1985 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Neumann*, 299/84, Rink. p. 3663, 24 punktas ir 1990 m. birželio 28 d. Sprendimo *Hoche*, C-174/89, Rink. p. I-2681, 31 punktas). Be to, išskyrus Bendrijos teisės aktų leidėjo specialiai numatytus atvejus (pavyzdžiui, žr. 1996 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *T. Port*, C-68/95, p. I-6065, 42 ir 43 punktus), Bendrijos teisėje nėra tokio bendro teisės principo, pagal kurį nacionalinė valdžios institucija negali taikyti galiojančios Bendrijos teisės taisyklės, jei ši taisyklė suinteresuotajam asmeniui yra per griežta, o to Bendrijos teisės aktų leidėjas būtent to akivaizdžiai būtų siekęs išvengti, jei priimdamas šią taisyklę būtų tokį atvejį numatęs (minėtų sprendimų *Neumann* 33 punktas ir *Hoche* 31 punktas).

64 Vadinasi, teisingumo išlyga neleidžia nukrypti nuo Bendrijos teisės nuostatų taikymo, išskyrus jei tai numatyta pačiuose teisės aktuose arba tais atvejais, kai teisės aktai pripažįstami negaliojančiais (1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *First City Trading ir kt.*, C-263/97, Rink. p. I-5537, 48 punktas).

65 Taigi konstatuotina, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas nesuteikė nacionalinėms valdžios institucijos teisės, motyvuojant teisingumo išlyga, grąžinti arba atsisakyti išieškoti sumą, mokėtiną pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį.

66 Todėl pagrindinį reglamentą ir Reglamentą Nr. 2670/81 reikia aiškinti taip, kad, išskyrus *force majeure* atvejį, jie neleidžia patenkinti prašymo atsisakyti išieškoti ar grąžinti tokią sumą.

Dėl pirmojo klausimo

67 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar, atsižvelgiant į tai, kad nėra galimybės grąžinti arba atsisakyti išieškoti pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtinos sumos motyvuojant teisingumo išlyga, pagrindinis reglamentas ir Reglamentas Nr. 2670/81 negalioja kaip prieštaraujantys lygybės ir teisinio saugumo principams bei teisingumui.

Dėl tariamo lygybės principo pažeidimo

68 *Cosun,* Ministerija ir Nyderlandų vyriausybė teigia, kad vidaus rinkoje parduotas C cukrus yra tokioje pačioje situacijoje, kaip ir iš trečiųjų šalių įvežamas cukrus, ir todėl abiem atvejais turi būti elgiamasi vienodai. Todėl tai, kad iš importuotojo įvežančio cukrų iš trečiųjų šalių, kuris atsiduria ypatingose aplinkybėse Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnio prasme, gali pagal šį straipsnį būti atsisakyta išieškoti muitus, nors tokia galimybė nėra numatyta C cukraus gamintojui, atsidūrusiam tokiose pačiose išimtinėse aplinkybėse, pažeidžia lygybės principą.

69 Vadinasi, *Cosun*, Ministerija ir Nyderlandų vyriausybė mano, kad galimybės grąžinti arba atsisakyti išieškoti pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtiną sumą ypatingomis aplinkybėmis ir motyvuojant teisingumo išlyga nebuvimas lemia šio reglamento dalinį negaliojimą, nes šis trūkumas pažeidžia lygybės principą. Ministerija ir Nyderlandų vyriausybė taip pat dėl to paties motyvo prašo pripažinti pagrindinį reglamentą negaliojančiu.

70 Per posėdį *Cosun* nurodė, kad, be to, Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnis pažeidžia EB sutarties 40 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą (po pakeitimo – EB 34 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa). 1993 m. dėl Nyderlandų vyriausybės tylėjimo *Cosun* negalėjo aptariamo C cukraus kiekio nei išvežti, nei jo perkelti į kitus prekybos metus, o kiti C cukraus gamintojai turėjo tokią galimybę ir galėjo išvengti prievolės sumokėti sumą pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį. Vadinasi, *Cosun* aplinkybės buvo ypatingos, palyginti su kitais to paties sektoriaus ūkio subjektais, o tai prieštarauja Sutarties 40 straipsnio 3 dalies antrojoje pastraipoje numatytam diskriminacijos tarp Bendrijos gamintojų draudimui.

71 Europos Sąjungos Taryba mano, kad su bendru cukraus sektoriaus rinkų organizavimu susijusiuose teisės aktuose bendros teisingumo išlygos, panašios į tokią, kokia egzistuoja muitų teisės aktuose ir įtvirtinta Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnyje, nebuvimas nėra nediskriminavimo principo pažeidimas, nes muitų ir bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo taisyklės taikomos skirtingiems sektoriams ir juose numatomos nukrypti leidžiančios nuostatos, esant reikalui, susijusios su skirtingomis prievolėmis labai skirtingomis teisinėmis aplinkybėmis.

72 Šiuo klausimu primintina, kad, viena vertus, lygybės ir nediskriminavimo principo užtikrinimas reikalauja, jog panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai pagrįstas (žr., be kita ko, 1995 m. spalio 17 d. Sprendimo *Fishermen's Organisations ir kt.*, C-44/94, Rink. p. I-3115, 46 punktą bei 2006 m. kovo 30 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-87/03 ir C-100/03, Rink. p. I-2915, 48 punktą) ir, kita vertus, Sutarties 40 straipsnio 3 dalies antrojoje pastraipoje, numatančioje bet kokios diskriminacijos bendroje žemės ūkio politikoje draudimą, yra numatyta speciali šio principo išraiška (žr., be kita ko, 2000 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Karlson ir kt.*, C-292/97, Rink. p. I-2737, 39 punktą).

73 Kalbant, pirma, apie tariamą C cukraus gamintojo, koks yra *Cosun*, diskriminavimą, palyginti jį su iš trečiųjų šalių įvežamo cukraus importuotojais, pakanka konstatuoti, kad šis teiginys paremtas teze, jog vidaus rinkoje parduotas C cukrus yra prilyginamas importuotam cukrui ir kad jie turi būti vertinami vienodai.

74 Vis dėlto dėl šio sprendimo 35–46 punkte išdėstytų priežasčių ši tezė yra klaidinga.

75 Kalbant, antra, apie tariamą tokio gamintojo, koks yra *Cosun*, diskriminaciją kitų Bendrijos cukraus gamintojų atžvilgiu, konstatuotina, kad C cukraus gamintojo, kurio gaminiai yra panaudojami atliekant sukčiavimo veiksmus, padėtis neturėtų būti lyginama su gamintojo, kurio C cukrus išvežamas laiku ir Reglamento Nr. 2670/81 1 straipsnio 1 dalyje nustatytomis sąlygomis, padėtimi.

76 Be kita ko, nė vienas iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos dokumentų neleidžia manyti, kad jei kitas gamintojas, o ne *Cosun*, būtų atsidūręs tokioje pačioje situacijoje, nacionalinės valdžios institucijos jį būtų įspėjusios apie tyrimą, atliekamą dėl asmenų, su kuriais jis buvo sudaręs pardavimo sutartis.

77 Todėl darytina išvada, kad galimybės grąžinti arba atsisakyti išieškoti pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtiną sumą motyvuojant teisingumo išlyga

nebuvimas tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, nepažeidžia lygybės principo.

Dėl tariamo teisinio saugumo principo pažeidimo

78 *Cosun* taip pat teigia, kad Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnis negalioja dėl teisinio saugumo principo pažeidimo, nes jame nenumatyta galimybė patenkinti prašymą atsisakyti išieškoti arba grąžinti jame numatytą sumą.

79 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką teisinio saugumo principas yra vienas iš pagrindinių Bendrijos teisės principų, kuris, be kita ko, reikalauja, jog teisės aktas būtų aiškus ir tikslus, tam, kad teisės subjektai galėtų aiškiai žinoti savo teises ir pareigas ir atitinkamai jomis remtis (žr., be kita ko, 1996 m. vasario 13 d. Sprendimo *van Es Douane Agenten*, C-143/93, Rink. p. I-431, 27 punktą ir 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-110/03, Rink. p. I-2801, 30 punktą). Šis teisinio saugumo principas turi būti taikomas ypač griežtai, kai jis susijęs su teisės aktu, galinčiu turėti finansinių pasekmių (1987 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, 326/85, Rink. p. 5091, 24 punktas ir 2006 m. kovo 16 d. Sprendimo *Emsland-Stärke*, C-94/05, Rink. p. I-2619, 43 punktą).

80 Kita vertus, sankcija, net ir nebaudžiamoji, gali būti paskirta, tik jei ji paremta aiškiu ir nedviprasmišku teisiniu pagrindu (žr., be kita ko, 1984 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Könecke*, 117/83, Rink. p. 3291, 11 punktą ir 2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *Käserei Champignon Hofmeister*, C-210/00, Rink. p. I-6453, 52 punktą).

81 Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnio nuostata yra aiški ir tiksli, kadangi ji numato sumos išieškojimą bet kuriuo, išskyrus *force majeure*, atveju, kai C cukrus nėra išvežamas šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje numatytomis sąlygomis ir terminais.

82 Todėl galimybės, motyvuojant teisingumo išlyga, grąžinti arba atsisakyti išieškoti pagal Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnį mokėtiną sumą nebuvimas tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, nepažeidžia teisinio saugumo principo.

Dėl tariamo teisingumo principo pažeidimo

83 Galiausiai *Cosun* teigia, jog Reglamento Nr. 2670/81 3 straipsnis taip pat negalioja dėl to, kad jis tariamai pažeidžia teisingumo principą.

84 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, jog, *Cosun* teigimu, tariamas pažeidimas išplaukia iš to, kad iš importuotojo, pavyzdžiui, *De Haan Beheer BV* minėtoje byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *De Haan,* turinčio sumokėti muitinei skolą dėl pažeidimų, padarytų be jos žinios ir kuriems nacionalinės valdžios institucijos tyčia leido atsirasti, kad suklaidintų kaltininkus, gali būti atsisakyta išieškoti šią sumą arba būti grąžinta jos užskaitymui pervesta suma, tačiau C cukraus gamintojas tokiomis pačiomis ypatingomis aplinkybėmis tokia galimybe pasinaudoti negali.

85 Todėl aišku, kad *Cosun* nurodomas tariamas teisingumo principas iš tikrųjų yra painiojamas su lygybės principu, dėl kurio šio sprendimo 68–77 punktuose jau buvo nuspręsta, jog pagrindinis reglamentas ir Reglamentas Nr. 2670/81 jo nepažeidžia.

86 Iš to matyti, kad pirmojo klausimo analizė neatskleidė jokio elemento, galinčio paveikti pagrindinio reglamento ir Reglamento Nr. 2670/81 galiojimą.

Dėl antrojo klausimo

87 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, į antrąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

88 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

Pirmojo klausimo analizė neatskleidė jokio elemento, galinčio paveikti 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1785/81 dėl bendro cukraus

sektoriaus rinkų organizavimo, iš dalies pakeisto 1991 m. vasario 4 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 305/91 bei 1981 m. rugsėjo 14 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2670/81, nustatančio išsamias įgyvendinimo taisykles dėl virškvotinės cukraus produkcijos, iš dalies pakeisto 1991 m. gruodžio 6 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3559/91, galiojimą.

Parašai.